

Klass: Liliopsida (enhjärtbladiga blomväxter), **Ordning:** Poales (gräsordningen), **Familj:** Cyperaceae (halvgräs), **Släkte:** *Carex* (starrar), **Art:** *Carex pendula* - hängstarr Huds. **Synonymer:** *Carex maxima*

Kännetecken

Hängstarr är ett flerårigt, upp till 1,8 m högt, halvgräs som växer i kraftiga tuvor. Stråna är skarpt trekantiga och har brunröda slidor vid basen. De 8–20 mm breda, kölade bladen är kortare än stråna och glänsande mörkgröna på ovansidan, blekgröna på undersidan. Blomställningen har oftast ett hanax i toppen och därunder 4–6 glest ställda, 6–15 cm långa och 5–8 mm tjocka, bågliket hängande honax med långa stödblåd. Honblommorna axfäll är omkring 3 mm långa, spetsiga, rödbruna med grön mittnerve och ljus hinnkant. Honblommorna har 3 märken och fruktgömmena är 3–4 mm långa, glänsande blekgröna med mycket kort avsatt spröt. Arten blommar i maj-juni och förökar sig med frön.

Utbredning och status

På Botaniska Museet i Lund finns 3 herbarieark av hängstarr samlade 1906 och 1907 i Ö. Vemmenhögs socken i södra Skåne. Omständigheter kring fynden gör att det kan ifrågasättas om arten förekommit som spontan i landet. Trots särskilda efterforskningar under 1960-talet har den inte gått att återfinna. I Danmark är hängstarr en mycket sällsynt växt som betraktas som sårbar. Som spontan finns den endast på 3–4 platser i sydöstra Jylland. Dessutom har den påträffats som förvildad efter odling på några lokaler i Danmark. Arten saknas i Norge och Finland. Hängstarr har en vid utbredning i de sydligare delarna av Europa, från Irland och Portugal i väster till Svarta Havets-området i öster. Den finns även i de västra delarna av Nordafrika och i Främre Asien.

Ekologi

Hängstarr växer i fuktiga lövskogar på lerig mark. I Danmark finns den främst vid bäckar och källflöden i bokskogsraviner.

Åtgärder

Hängstarr är en storgvuxen och iögonfallande art varför ett återfynd förefaller mindre sannolikt. Dock kan det finnas anledning att söka den på lämpliga växtplatser, företrädesvis i de södra delarna av Skåne. Arten odlas som prydnadsväxt och det kan tänkas att förvildade förekomster av hängstarr i framtiden kommer att påträffas.

Övrigt

Omständigheterna kring de skånska fynden är oklara. Det finns två herbarieark från 1906. På det ena arkets etikett står att växten samlats i Dybäcks park dit den införts från en plats som nu odlats upp. Var denna plats skulle vara belägen framgår dock inte. På det andra arket anges fyndplatsen till Toftshög, som är namnet på en större gård ca 1 km norr om Dybäck. Båda insamlingarna är gjorda i september månad men av olika personer. Det är därför möjligt att samma lokal kan avses trots de skilda fyndangivelserna. På det tredje arket, från 1907, anges endast Dybäck som fyndort. Fynden av hängstarr publicerades inte förrän 1963 i H. Weimarcks *Skånes flora*. Beläggen från 1906/1907 samlades av välkända botanister. Om fyndet hade rört en ny spontan art för landet förefaller det mycket märkligt att fyndet aldrig blev publicerat vid denna tid utan hölls anonymt i mer än ett halvt sekel. Detta beror sannolikt på att dessa botanister var medvetna om att insamlingarna gjordes från en odlad eller möjligen förvildad förekomst av hängstarr. Den uppges även självså sig från odling i Sverige. Utländska namn – DK: Kæmpe-Star, GB: Pendulous Sedge.

Litteratur

- Løjtnant, B. & Worsøe, E. 1993. Status over den danske flora 1993. G.E.C. Gads Forlag, København.
- Nilsson, Ö. & Gustafsson, L.-Å. 1976. Projekt Linné rapporter 14–28. Svensk Bot. Tidskr. 70: 211–224.
- Nilsson, Ö. & Gustafsson, L.-Å. 1985. Projekt Linné: slutrapport. Svensk Bot. Tidskr. 79: 319–328.
- Schou, J. C. 1993. De Danske Halvgæsser. BFNs Forlag, Thisted.
- Wiinstedt, K. 1945. Cyperaceernes Udbredelse i Danmark II. Caricoideae. Bot. Tidsskr. 47. 143–244.

Författare

Kjell-Arne Olsson 1995. ©ArtDatabanken, SLU 2006.